

SP. 246

SÕJALÜÜD

Päästearmee häälkandja Eestis

Nr. 42

Jabruar 1933

5. aastakäik

William Booth jutlustab Ida-Londonis 1865. aastal.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

JUHATAJA MÄRKMEID.

Meie armsad kindral ja proua Hugins viibivad praegu sõjakooli Indias, ja käesolevad teated kõnelevad, et koosolekul on Jumalalt õnnistatud ja paljud hinged on võidetud paganusest ning pimedusest Jumala valgusele. Meie palume Jumala jätkuvaid õnnistusi meie juhtidele, et Tema annaks neile jõudu raskustele vastupanekuks, mis neid ootavad enne sõjakooli lõppemist. Kuna kindral on eemal rahvusvahelises pääkorterist, on staabilleni tegev mitte tema küsimuste ja probleemidega, mis vajavad lahendamist. Jumal õnnistagu meie juhte kõigis nende vastutustes.

Palume pöörata tähelepanu kirjutistele ja pildidele, mis toodud selles väljaandes, kuna on Armees töö avamiseks 5. aastapäev. Numbris on erilisi artikleid ja liikitusi endistelt juhatajalt ning ohvitseridelt, kes sõnmid uuendav paljude mälestusi.

Meie vaatame edasi suurte eelmadustega veobruukidele, mil komandör-leitnant Gunderson külastab Eestit ja juhatab koosolekuid igas keskses. Komandör on paljude aastate jooksul tegelikult osa võtnud Päästearmee liieshitamisest, ja ta tahab aldata meid ning valmistada igaüht. Täieliselt üksikasjad ilmuvad meie järgmises väljaandes.

Kolonel Westergaard, territooriumi komandör Soomes, juhatab erilisi koosolekuid Tallinnas 1. ruumis reedel, 27. jaanuaril. Kõik sõbrad on kutsutud sellel esia võtma.

Sel ajal, kui need märkmed on trükitis, on mül rõõm osa võtta ühes oma sellisiltega erillistest aastapäeva koosolekutest, mis on korraldatud ja mille üksikasjad leiduvad mujal leheküljel. Ma palun, et Jumal õnnistaks need sündmused. Ühenduses nendega peetakse ohvitseride koosolekud 3. ja 4. jaanuaril, ja õhtul avalikud koosolekud.

Kõigi nende sündmuste puhul palume, et Jumal õnnistaks pingutusi, mis tehakse rahva päästmiseks.

Tervitus „SÕJAHÜÜLE“ ens. Ambroseniilt.

Nüüd, mil Päästearmees on töötanud Eestis viis aastat, tahame ma soovida kõige paremat õnne. Kahe aasta jooksul, mil mulle antud armu töötada teie hulgas, tundsin ma Issanda ligioli ja õnnistusi. Ma palun ja usun, et Issand õnnistab ka tulevikus oma võltsitavalt kuul.

Minge edasi väest väesse ja võidust võidule, sirutades etteseadud märgi poole!

Vana suurüükiväe kolonel

Kirjut. kolonel Th. Westergaard.

Personalia.

Proua Westergaard ja mina tulime sõjakooli Kõpenhamni maikuu 1895,

ja nii me oleme päästeohvitserid juba kolmkümmend seitse aastat. Meie abiellusime aastal 1898 pärast seda, kui olime mitmes korpuses juhtivateks ohvitserideks. Oma esimesil kümnel abieluaastail olime mitmes korpuses nihaisti Taanis kui Norras. Viimaste hulgas olid Tempel Oslos ja Bergenis, kus peatusime kolm aastat. Sellel ajal järgul oli ka kaks aastat fölgiks ja erasekretäriks komandör Ridsdelle, kes oli meie töö juhataja Norras. Enne seda oli ka lühikesel aega erasekretär komandör õgrimile ja komandör Richard-sole. Kuid suurem osa nimetatud kümnest aastast olime siiski väljaltööl.

Aastal 1907 võtsin vastu oma esimese käsituse pääkorterit kui samarililise sekretäri, ja aastal 1910 saadeti meid jälle tagasi Taanimaale, kus olin kolm aastat fölgiks ja erasekretäriks komandör Lucy Booth-Hellbergile. Sellele järgnesid kuus ja pool aastat rahvusliku noorsoosekretäarina Taanis. See oli aeg täis õnnistusi mu oma hingele.

Aastal 1919 saadeti mind jälle Norrasse, sel korral sõjakooli juhatajaks. Sellel kohal olin seitse aastat, mille aja jooksul olid sõjakoolis 500 noort meest ja naist, ning kõik muutus mille ikka ja ikka armuaks. Sellele järgnes lühike aeg diviisi-komandöriina Notts ja Derby diviisis Inglismaal. Proua Westergaard ja mina olime vastutavad nimetatud diviisi ees üks aasta, kuid Midlandi sellisiliseid on kõik meie väga armsad, isearnis neks, kes asuvad kaevanduste ringkonnas, kus mitmed meie sellisilistest kannatasid raskesti kaevanduste streikeid tõttu. Septembrikuul 1927. aastal määrati meid Hollandisse, kus ma olin kolm aastat ülemsekretäri. Meil on Madalmaalaste sellisiliste hulgas.

Märtsikuul aastal 1930 saime kindralilt käsituse minna territooriumi juhatajana Soome, kus meil olnud väga õnnisturikas, ja võib öelda ka Jumalale, edurikas aeg. Soomes on praegu 420 ohvitserit, 85 korpust ja 30 sõtsiaal-asutist. Võib-olla saan võimaluse jätustada midagi rohkem töö üle Soomes, kui külastan Eestit.

Ta oli võidelnud Inglismaa nime ja au pärast — kuid nüüd oli ta juba vana. Ta oli pensionil ja soovis näha maailma. Vana suurüükiväe kolonel külastas ka Kõpenhamni, ja näha „ilusate torvide linna“. Ta tundis Päästearmees komandöri, ja sooviti, et mina läheksin koloneliga ühesi, ja näitaksin temale linna vaatamisväärsed kohti. Vanahärra oli kõrge kasvuga ja ilusa kehaehitusega, just sarnane kui võib kujutada ette kedagi suurüükiväe koloneli. Rahvas tänaval pööras ennast ümber, et näha päästeohvitserit, kes on nii peenest selltsonnas.

Oma rändamistel tulime ka Fredriks kiriku, „Marmor-kirikut“ juure, nagu seda harilikult nimetatakse rahvas seas. Ta asub tõesti väga omapärase ümbruses. Ühel pool kitsad tänavad vanamoeliste lihsate majadega, kus elavad enamasti välismaalased — poolakad, Teiselpool kirikut on linna uhkemat tänavad ühes kuningalossi „Amalienborg“iga.“ Kirikuksel on sõnad: „Jumal on ja jää b igavesiti.“ Tähed on kullast ja on kohased nihaisti kuningalossile kui vaese kodaniku õnnile.

Kirik on Kõpenhamni vaatamisväärsed kohti, ja sellepärast on uksest alati avatud. On palju turiste, kes soovivad näha kiriku sisemust, ja kirik iseenesest on väga ilus. Ma arvasin, et kolonel tahab kuulda midagi kiriku ajalooast, aga nagu mõistisin, arvas kolonel, et kirik oli avatud keskpäeval hoopis muul põhjusel. Aeglast sammudega ja natuke ettepoole kummardatud pääga läks ta mõnda keskküliku ette ja istus esimesele pingile ning palus mind istuda enese kõrval. Pääle selle võttis ta oma taskust ute testamendi ja ütles: „Nüüd meie oleme mõned hetked vaikselt Jumala ees“, mille järel ta luges piiblist mõnd lüüsamist salme. Pärast seda ta pööras tagasi samuti — ja meil oli auuline palvetud üheskoos. Kui me tõusime

üles oma põlvedelt, tundsin ma, et olin kirikus, mitte ainult Marmor-kirikus, vaid Jumala pühamaas paigas, koguduse telgis, Tema eluasemes.

Kaksteist aastat on mõõdund ajast, mil olin Marmor-kirikus, ja ma usun, et vana suurüükiväe kolonel on lahkuud juba siit maailmast ja läinud linna, kus ei ole enam tarvit inimeste kõtega ehitatud templit — vaid kus kõik hinged kiidavad Jumalat Tema pühas ligiolus.

Agan nii imelik! Sain hiljuti kirja kelleltki sellisilistelt Norra läänranalt, ja kui ma lugesin seda, tõusis mu vaimulmadede ette briti suurüükiväe kolonel oma meeldiva välisuusega.

Kirja sisu on umbes järgmine: „Ma soovin nii väga, et Teie kirjutaksite minu „Sõjahüüsus“ midagi meie kahehuspingi üle. Ma võiksin ju paluda, et meie ohvitserid räägiksid sellest sõdurite koosolekul, aga siis see oleks ainult meie oma väikesele hulga- le.“

„Sõjahüüsus“ on väga meeldiv midagi, et saageli ei mõisteta meie kahehuspingi isegi meie oma armsa rahva seas. Minule see ei ole mitte ainult paik, kuhu jätsin kõik oma peatukoorma, vaid ta on minu aital. Aegkud, kui tunnen enese nii nõrga ja minu komistused ja nõrkus seisab mu es, kui tunnen vastustusi enese kui ka teiste esest liig raskena minu õlgadel ja näib, nagu nad vaatoksid mind maha, siis ma otsin üles oma aitari ja elan läbi uuesti ja uuesti, et Jumal kohtab sääll minuga. Kui ma olen vähes, et teha midagi Jumalale, siis lähen sageli Armees saali ja sääll kahehuspingi juures otsin minu Kõige Pühama palet. Kahehuspingi on mulle armas koht. Kui Teil, kolonel, peaks olema aega, siis kirjutage „Sõjahüüsus“ midagi kahehuspingist, aga tehte seda üsna pea.“

See kiri, kuigi lihtne, õnnistas mind väga. See näitab arusaamist sellest, mis meie kahehuspingi on tõesti. See

ei ole mitte ainult paik, kus patused otsivad Jumalat, mitte ainult koht, kus jumalalapsed paluvad, et saada puhta südame, vaid see on paik, kus ka mina võin oma üksilduses pöivtada, otsides jõudu ja halastust, et kanda päevapalavust ja raskust.

Salvatsioonist Norra läänekaldal ja inglise suurüükiväe kolonel on sama- suguses mõttes. Mõlemal on õige arusaamine Jumala kojust. See ei ole mitte ainult vaaleimuseväärat paik, saal, kus julustaja võib arendada oma kõneandi. Ja aliar või kahehus- pingi ei ole mitte ainult koht, kus otsivad hinged võivad kohata Jumala- ga pühaapäeva ja teistel pühadel. E- l, nagu armuaks peab see olema alati avatud otsvalde hingedele, et nad võivad kanda oma koorma Jumala ette.

Meie seisukord on tõesti kurblik, kui meie ei või leida vaiksust, et paluda kodus, ja oleme ümbritsetud käraga ja müraga hommikut õhtuni, ja siis ei või ka leida vaiksust, mis on nii hädatarvilik, Jumala oma kojas.

Pidage kahehuspingi aus! Ärge laske seda tarvitada harilikku isteko- hama. Las ta seisab sääll oma pääl- kirjaga, kutsudes enda juure kõiki otsivaid ja koorumatuid hingi, ja kui on keegi armas vend või õde, kes soovib olla palves vaikselt Jumala ees, siis ära sulge tema ees ust.

Olen näinud nii mitu sündmust kahehuspingil. Aulisid vaated! Patu- sed, viletsad patused igast liigist on võtnud vastu andestust. Ebaõnnes- tused ja kurvastused Jumala oma rahva seast on muutunud auiliseks võiduks. Jumala tunnustajad, Ta oma sõnumikandjad on pühendanud uuesti ja uuesti oma elu pühale teenistusele.

„Mispärast tulite siia, armas emak- ke, küsisin kelleltki hallipääsilt naiselt, kes tuli kord kahehuspingile Bergenis. „Oh“, vastas ta, „ma ise olen õnnelik Issandast, aga ma tuln paluma oma vaese eksiya poja eest.“

Oh, pidage kahehuspingi aus!

Keskööpaik paistis läbi akna Vad- sö Armees saali. Keegi vana mees, kes kannatas jooksuvahagust ja toetas ennast kahe kepi näjal, oli tulnud suure raskusega kahehuspingile ja pöivitas sääll. Tema kõrval nägin noort tüdrukut, vaevalt vanem kui 12- või 13-aastane, kes pöivitas ka nuttes ja paludes.

Oh, pidage kahehuspingi aus!

„Hilja eile õhtul“, kirjutab keegi noor ohvitser, „pidin ma tõusma üles ja minema alati meie saali, et alanda kahehuspingil ja paluda. Kõik näis olevat ni mulle, kahtlus läbis mu südame — mil oled mõned läbi- katsuvad päevad ja ööd.“ Aga see hetk õivaikus, mil noor võitleja oli kahehuspingil, andis temale uut jõudu, usku ja julgust.

Oh, pidage kahehuspingi aus!

Kui vana suurüükiväe kolonel lah- kus kirikut, siis ta ei pööranud oma pilke selle chituskunstile, ka ei küsi- nud ta kiriku ajalugu — vaid ta oli olnud Jumala ligiolus.

Ja jällegi hiljas vanahärra nägu, ning rahvas tänaval pööras ennast ümber suurest imestusest ja mõttes: „Tõesti, see salvatsioonist on juhtu- nud peenesse selltskonda!“

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD“.

„Õpeta mind tegema oma meele pärast“.

Laul 143:10.

SEE on auline salm, aga samuti ka eelmised salmid: „Anna mulle varakult kuula oma heldust, sest et ma sinu päale loodan; anna mulle teada teed, mida ma pean käima, sest mu hing himustab väga su järele.“ Kui auline on käia juba varakult, hommikul armsa kirjasõnaga või mõttega meeles! Kogu päev näib helgema, kui käime nõnda. Samuti on lugu ka eluhommikuga. Kui meie elu on antud Jumalale noorena, milline õnnistus on see! Meie paneme oma lootuse Jumalale. Meie läheme kooli; meie peame õppima rasked ülendasid; kuid meie elendame oma hinge Tema poole ja ütleme: „Anna mulle teada teed, mida ma pean käima.“ „Õpeta mind tegema oma meele pärast.“

Millised hääd õpilased peavad olema õpetajal. Paljud õpivad nii aeglaselt. Paljud õpivad kiirelt ja unustavad siis. Kuid meie suur õpetaja tahab meile õpetada, nii et me ei unustaks, ja nõnda asetab Ta meile rasked ülendasid, mille kallal meie uurime ja arvame, et ei saagi neile lahendust.

Jumal on see, kes õpetab meid. Meie tunneme endid nii väsinuna, me ei või näha, mis on meie ees, ja siis tuleb suur õpetaja ning võtab meie käe ja näitab meile teed.

Me peame ennem õppima, kui võime õpetada. Me peame enne sisse hingama, kui võime välja hingata. Ja nii võime öelda: „Õpeta mind tegema Sinu tahtmist, oh Jumal!“ Laps õpib joonistama. Ta on teinud oma parimat, kuid pilt on kohmetu ja nõutu. Siis võtab õpetaja pintsi ja täiendab pilti, nii et see saab koguni teisuse ilme. Laps küsib imestunult: „Miks mina ei või teha seda?“

Nii tuleb suur õpetaja meie juure. Ta õpetab meid. Sellepärast õpime Temalt, sest ta on tasane ja alandlik südamest, ja õppides Temalt leiame rahu ja hingamise oma hingele. Ülendage oma käsi ja süda, ja õpetaja tuleb ning näitab teile teed, ja teie saate õnnelikuks.

Tundku igaüks Tema ligioleku, kuna suur õpetaja juhatagu kõiki ja õnnistagu. Õpetagu Tema meid kõiki tegema Tema tahtmist ja tehku Ta meid õnnistuseks teistele.

Emadele ja kodule.

AINULT ÜKS KORD

ehk poiss, kes ei tunnud hingevalase kordamise kunsti.

„ÜKS kord on mitte üks kord“, ütles vanasõna, kuid järgmine tõsine lugu näitab, et see pole õige.

Karl oli suur neljateistaastane poiss. Tema ema oli surunud, ja majapidaja, kelle hoole alla isa andis oma poja, ei hoolinud palju sellest, kuidas Karl viitis oma aja.

Karl oli käinud pühaapäevakoolis ja süäl ta oli õppinud tegema vahet õige ja vale vahel. Alul tegi ta ka oma pühaapäevakooli õpetaja nõuande järele.

Kuid ühel õhtul katsusid mõned vanemad poisid nalja, kuidas nad ise nimetasid seda, et saada Karl ühte lõbustuskohta. Karl teadis väga hästi, et see paik ei olnud kõlbulik koht poistele, aga sellepärast, et poisid kiusasid teda tema „pühaduse“ pärast, andis ta järele ja läks kaasa. „Ainult see üks kord, sest üks kord on mitte üks kord“, ütles ta iseenesest. „Ma olen vaid lühikest aega, ja siis ma enam kunagi ei lähe.“ Ja nii ta läks.

Ei võtnudki väga kaua aega, kui seltsilised otsisid teda uuesti üles.

„Ja“, mõttes ta iseenesest, „lõbupaik oli päris kena koht, ja olt nii mõnus vaadata, kui nad mängisid biljardit.“ Ja ta läks jällegi sinna.

Varsti sai temale harjumuseks viita oma õhtud seltsimajas.

Biljardimängijad rääkisid üsna roppu kõnet, nii et Karl ehmatas alul, kuid aegamööda harjus ta sellega. Kui ühel päeval keegi tema sõpradest vihastas teda, siis ütles ta samasest vandesõnu, mida ta kuulnud seltsimajas.

Ta juba ise ehmatas sellejuures, kuid ta mõttes jällegi: „Ainult see üks kord.“ Kuid saatan oli sidunud juba harjumuse köidküid tugevamini tema külge, kui ta ise võis arvata. Vaevalt mõõdus päev, kui ta ei vandanud ja ei tarvitanud asjata Jumala nime.

Seltsimajas hoolitseti ka selle eest,

et Karl ei oleks mitte ainult päälitvaataja. Talle pakuti sigaretti. Ta kahtles alul, kuid siis ta mõles: „Ma tõmban ainult paar korda, nii et teaksin, kuidas see maitsneb.“ See pidi olema ainult sekk korra. Kuid ta ei tunnud veel hingevalase kordamise kunsti, ja et tema ühest korrast võib teha tuhat korda.

Karille meeldisid peagi sigareetid ja temast sai suitsetaja. Himu joovastavate jookide järele tuli just samal kombel ja varsti oli ta jookik.

Ta oli nüüd juba sirgunud noormeheks ja võis ise teenida oma ülendamise. Kuid siis tulid rasked ajad ja Karl kaotas töö. Kus ta pidi nüüd saada raha sigareetide ja joovastavate jookide jaoks? Ta mõttes sellele päeval kui õel.

Siis tuli temas hirmus mõte — „ei mitte nii“, ütles tema parem mina. „Ainult see üks kord“, ütles kiusaja, „sellepärast sa ei pea ju veel saama varraks.“

Nii siis tungis ta ühel õel kuskile kaupluse ja sai säält mitmesugust raha. Kuid tabati varsti. Ta oli niime tõlmanud oma taskust välja ühes taskurätikuga ka kirjalumbriku oma nimega ja aadressiga. Ja ümbrik jäi põrandale lamama kui tema äraandja.

Vaesele Karille mõisteti kohut ja viidi vang.

Ta kunagi ei võinud mõelda, et niisugune on ühe korra lõbustuskohta mineku tagajärg.

Armas noor sõber, lase Karl kurblik lugu olla sulle hoiatuseks. Mõle sellele, et Jumal oma sõnas kunagi pole lubanud teha halba ja nii tehes, meie teeme pattu, mis viimaks saab meie harjumuseks. Kes langeb kiusatusse, see leiab peagi, et ta on sattunud orjusse, mis võib hävitada terve elu.

Mine vastu kiusajale Jeesuse nimel ja ütles nagu Joosep: „Kuidas ma võin teha nii palju kurja, tehes pattu Jumala vastu.“

Alandamine või kiitmine.

PROUA Kabli kutsus külalisi lõunale. Ta poeg oli väljas ja mängis, ning ema kutsus teda tuppa pesema, enne kui ta võib minna laua ääre. Mõne minuti pärast tuleb poeg ema juure, kes ei vaatagi temale, vaid käseb teda valju häälega minna tagasi ja pesta veel kord. „Sa kindlasti ei ole pesnud ennast puhtaks nii ruttu“, ütles ta.

Poeg läks ära ja tuli tagasi, kui perekond kogus laua ümber. Ema vaatas tema kaela ja käskis teda minna ära laua juurest, sest ta ei tohi tulla enne kui ta on täiesti puhas, ja kui ta pole puhas, siis ta pidavat jääma lõunata.

Laps läks kurvalt ära toast. Kui ta lõpuks pugest tagasi ja võttis koha laua taga, siis tuli ta hilja, ja lõuna ei olnud enam nii isuäratav, kui teised olid juba sõnand. Külaliseks oli keegi sõber, keda poiss armastas väga, ja ta istus tema kõrval. Ta märkas, et poisi teravilisk söögisüüsi oli kadunud, ja katsus rõõmsas jutujamises kiita poissi.

Proua Kabli ei märganud, et ta oli külaliste ees alandanud oma poega. Ta oli käinud temaga ümber, nagu ta oleks teinud väga suure vea, kui ta, nagu iga terve poiss, ei pannud väga tähele oma välimust, ja ei osanud puhastada ennast ruttu ja hästi.

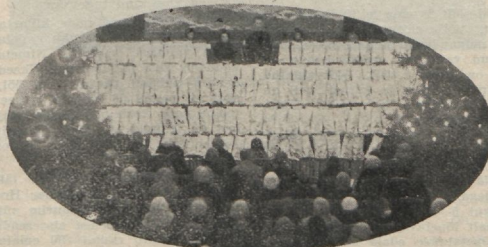
Proua Tõntsul on just sama vana poeg; ka tema võttis vastu külalisi. Kui lõuna lähenes, siis kutsus ta sisse oma poja, et ta valmistuks lõunale. Kui ta oli pesnud ennast ja tuli ema juure, siis ütles ema: „Sa pesid ennast väga ruttu, lase ma vaatan, kui puhtad on su käed.“ Kui ta oli vaadelnud neid, siis ta ütles: „Need on ju palju puhtamad kui nad olid vähe aja eest, aga ma arvan, et neil on veel tarvis natuke seepi ja vett, või kuidas sa mõtled?“

„Ja“, vastas poiss, „ja ma võin pesta need päris puhtaks.“

„Katsu, kas sa ei võiks ka pesta oma kaela“, ütles proua Tõnts, „ja siis me oleme kõik valmis lõunale.“ Varsti tuli väike poiss tagasi ja võttis rõõmuga endale koha teiste seas ning sõi suure isuga, mida tunnend ainult terved lapsed.

Proua Tõnts teadis, et poiste viga on, mitte pesta ennast hästi puhtaks esimese korraga, aga mõne aasta pärast, kui ta kasvab vanemaks, siis ta puhastab ennast nii hästi kui keegi iganes võib soovida, ja nii ta tahtis aidata oma poega, mitte alandades, vaid kiites ja julgustades teda.

Jõulupuu Tallinna vaestele Päästearmees

korraldati ka mõõnund jõulude ajal umbes 200 inimesele.

Päästearmee üldjuhate enne ja nüüd.

WILLIAM BOOTH,
asutaja.

EDWARD HIGGINS,
praegune kindral.

KATARINA BOOTH,
Päästearmee ema.

Kas meie poolt või meie vastu?

PEATU! Kes on sääl? Sõber või vaenlane?" Need sõnad on mulle väga tuttavad, sest üle kahe aasta mul oli kogemusi sõjaväljal, ja need on tuttavad sõdurite hüüded, kui nad on valvel. Pimedas on kuulda samme, ning valvel olev sõdur esitab neid küsimusi. Võib kuulda vastust: „Sõber“, aga vahest ei saa üldsegi vastust, ning selle tagajärg võib olla surm.

Joosua läks vaatama linnu, mida Israeli rahvas pidi võitma Kanaanis, ja korruga ilmub keegi ootamatult tema teele. (Joosua 5:13–14). Oma küsimusele saab ta vastuse, et võõras ei ole keegi muu kui „Jehoova vägede ülem“, kes on tulnud, et aidata oma rahva jõupingutusi, ja juhatada neid võidule. Nende sõjakäigu ajal Kanaani maal sai Joosua sel viisil uut jõudu, ja ta julgustas oma rahvast. Keegi „sõber“ oli tulnud nende juure, mitte keegi passiivne aitaja, vaid keegi tugev, täis elu ja jõudu, ning ta juhatas Israeli rahva läbi kõigist raskustest võõral maal ja andis neile ning nende lastele aulise pärisosa.

Meie oleme just 6. aasta alul oma tööga siin maal, ja töötus Jehoova vägede ülema ligiolust peaks meid julgustama võitluses patuvägede ja kurjuse vastu.

MA OLEN OPTIMIST PÄASTEARMEE TULEVIKU SUHTES EESTIS.

Ma vaatan tagasi möödunud viiele aastale ühes selle võitudega, ja me peame tunnustama: „Siit saadik on Jumal meid aidanud.“

Palju on tehtud, aga on veel palju teha. Ma panen igale sõdurile ja nekrutlile südamele minna edasi usus ja usaldades elavat Jumalat ning Tema töötusi, nii et meie tulevik oleks veel aulisem.

Kui Joosepile kuulutati ette Jeesuse sündi, siis öeldi, et Tema nimi hüütakse IMMAA-NUEL — „Jumal meiega“. Selles näeme, et Jumal oli huvitatud inimkonnast.

„Jumal meiega“, Jumal Jeesuses Kristuses on meie ligi

ning mõistab kõiki inimkonna kurvastusi ja raskusi, sest Jeesus oli kiusatud kõigis, nagu meie (Ebreia 4:15) ja sellepärast Ta teab, kuidas aidata meid.

Ta tuli, et elada inimeste seas, ja kuigi inimesed surmasid Teda, Ta tõusis üles surmuist ja on tõesti „Jumal meiega“. Ühel uueaasta tervitusel on järgmised sõnad:

„Olen katsunud Teda läbi minevikus,
Tahan usaldada Teda ka tulevikus“.

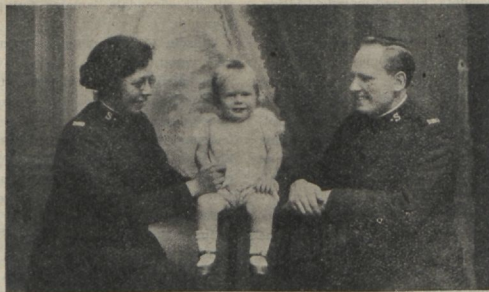
Teades, et Ta on meiega, meie peaksime Teda usaldama kahtlemata ja ilma viivitusega. Ta on ikkagi veel meiega, sest Tema viimased sõnad oma jüngeritele olid troostisõnad, mis olid neile tulevikus tormistel aegadel suureks abiks. Need sõnad peaksid kõlama auliselt meie kõrvus ja andma meile tarvilikku jõudu 1933. aastal.

„VAATA, MINA OLEN TEIE JUURES KUNI MAAILMA OTSANI“.

Armsad seltsilised ja sõbrad, alati ligiolev Päästja juhatab meid edasi, nii nagu Jehoova vägede ülem juhatas Joosuat võidust võidule. Uus aasta tuleb meile arvamata suurte võimalustega ja Issand on tõotanud olla meiega, ning sellepärast Ta on meiega. Võtame vastu neid vastutusi, mida Jumal on pannud meie õlgadele, ja tuleme meele, mida Ta on teinud minevikus ning läheme veel enam usaldades Teda vastu uuele aastale. Ta ei jätta meid ega lahku meist, sest Ta töötab olla meiega „kuni maailma otsani“.

Jälgime Tema juhatusele ja oleme ustavad ja tõokad Tema teenistuses, võideldes Tema eest, see on Tema tahtmine meiega. Jumal õnnistagu teid kõiki rikkalikult.

Alfr. W. LOCKYER.
Päästearmee juhataja Eestis.

Adj. ja pr. Lockyer, praegused juhid Eestis.

Päästearmee sotsiaaltöö Londonis.

Adj. E. Rosenlund.

Päästearmee sotsiaaltöös ei ole vähem kui 1563 asutust maailmas, ja need on iga ihki. Väike simepiivake, mida proua Bramwell Booth kütvas, on kasvanud suureks ruuks, mis laotab oma häätegevaid oksid üle terve puudustkannatava maailma.

Nais-sotsiaaltööd Suur-Britannias ja Iirimaa juhatab praegu komandör Katarina Booth. Sõites Londoni, külastasin kõige päält kodu vallalistele emadele ja nende lastele, mis asub 9 Amhurst pargis Stamford künka ligilad ja nimetatakse „Cotland.“ See on väga mõnus kodu, ning on ümbritsetud ilusast puuvilja aiast, millega koht avaldab veel suuremat mõju. Minu külastuse ajal

viibisid sääl 28 ema ja 19 ilusat lapsukest. Selle ehituse kõrval on veel teine mugav kodu nalle, kes ennem viibinud vallalistele emade kodus, ja nüüd on kuskil 150l. Kõrvaldatud suurlinna müra ja kõrast, neil on siin alati vaikne ja rahulik kodu, kuhu põgeneda.

Päälle selle külastasin „The Nest“ (pesa), mis asub 10 Springfield Park. See on üks vanemaid lastekodusid Armees ja viimase aja sisesesedeaga. Praegu asuvad sääl 50 tüdrukut 5–16 aasta vanusest. 14-aastaselt lõpetavad nad kooli ja siis neid õpetatakse edasi koduseis töis kuni 16. aastani, mil nad lähevad välja teenima. Iseärilistel juhustel

neil on võimalik jatkata oma õppimist. „Pesa“ on tõesti neile vaestele tüdrukutele kui pesaks, kuhu suurem osa neist on tulnud muredest ja viltisusest ja leidnud siin enda pesa, kus võivad elada seni kui nende tiivad on kasvanud tugevaks.

Järgmine asutus, mida külastasin, oli „Hope Lodge“, kuhu võetakse vastu vallalisi emasid. Nimetatud kodu on väga populaarne. Üksed on avatud niihästi päeval kui ööl, ja sääl on ruumi 56 naisele — see on tõsine oas kesk patukõrbe. Sajanded on leidnud siin uue jala-aluse. Armeel on Londonis mitu sellesarnast kodu.

Asutus, kuhu järjekorras läksin ühes saatjatega, oli „Mother Hospital.“ See on Armees suurim sünnituskodu ja on moodsa sisesesedeaga. Haigias leidub nüüd 90 emale ja nende lastele, ligil aastal sünnib siin (Lõpp 6. lhk.)

Eelmised juhud Eestis kirjutavad:

EDASI JA ÜLESPOOLE!

Kirj. brig. K. Johanson.

Pr. brig. S. JOHANSON.

MEIE kõik oleme lugenud pühadest ristisõdadest ja käikudest, mis võeti ette vanal ajal kirjeldamatu vaimustusega ja andumusega. Räägitakse, et esimesest ristisõjast võtsid osa mitte vähem kui 600.000, kes läksid Lääne-Euroopast ja jälgisid hüüdsõna „Jumal tahab seda.“ Kõik astusid ridadesse ja kinnitasid oma riide külge punase risti.

Üks salk teise järele läks teele, ja nende sihiks oli püha maa. Nad olid otsustanud minna edasi ja elada või surra. Ajalugu jutustab, et 6—7 miljonit

inimest ohverdasid oma elu võitluses pühi linna vabastamise pärast osmanide võimust.

Sellest ajast on meil veelgi mitu legendi, millest võime õppida nii mõnda, ja me saame vaimustust, sest me võitleme just samuti saatana võimuse vastu, meie, kes oleme astunud Päästearmee ridadesse, oleme võtnud endi lipukirjaks ristisõdijate hüüdsõna „Jumal tahab seda“, kui me läheme edasi, et võita maailma Jumalale.

Varsti on möödunud viis aastat sellest ajast, mil Päästearmee jõudis Eestisse selle hüüdsõnaga ja „avas tule Tallinnas“, sest Jumal tahtis seda.

Kui imeliselt juhatas Jumal oma sõjaväge sel ajal! Meie, kes olime kaasas töö ajal, ei või kunagi unustada neid aegu ega esimesi võitlusi. Meid oli ainult näputäis. Algus oli üsna väike, kui me alustasime võitlust ettevalmistavate palvekoosolekutega oma sõprade juures põlvedel — „sest see ei pea sündima ei mitte vaele läbi, vaid minu Vai-

muläbi, ütleb vägede Jehoova.“

Jutustatakse, et kui ristivõitlejad liginesid oma sihile, siis kasvas nende sõjavaimustus, mis ei annud neile rahu ega puhkust, ja nii nad marssisid edasi niihästi päeval kui ööl. Aga siis paistis neile selgesti hiilgav ingel mõõgaga käes, ja ta juhatas neile teed, just samuti kui tulesammas vanasti juhatas Israeli rahvast; nii nagu seisab kirjutatud: „Tema tahab oma inglid sinu pärast käsida, et nemad sind peavad hoidma kõigesu teedepääl.“ Ja armsad seltsilised, see oli hiilgav ingel, kes juhatas Päästearmeed Tallinna Esimestel aegadel oli palju vaimustust ja andumist.

Ingel on läinud Tallinna 1. korpuse eel kõik need viis aastat ja on juhatanud korpust edasi, vaatamata kõigile muutustele, mis olnud teel, ja kõigile takistustele, mis kohtanud meid võitluses. Tema ligioli on saladus kõigile võitudele, mida oleme saavutanud, kui olete näinud

Brig. K. JOHANSON.

patuseid tulevat Jumala juure. Nii kaua kui Tema on Juhatajaks, ei või vaimustus ja võidud kaduda.

Milliseid mitmekesiseid vaateid teie olete näinud kahetsuspingil nende aastate jooksul! Ma ei või kunagi unustada oma eluajal kõike seda, mida võisin armust läbi elada Tallinna 1. korpuse saalis. Meie nägime inglit väikva mõõgaga, kes võitles meie eest, kui me nägime hulki, kes vabanesid saatana võimusest. Kiitke Jumalat selle eest, et Ta on ilmutanud ennast möödunud viie aasta jooksul.

Kuid veel ei ole kõik orjad vabastatud saatana võimusest. Meie peame veel tungima edasi suurele eesmärgile. Haaraku veel sügavam ja suurem vaimustustuli iga ristivõitlejat. Kadugu kõik, mis on meist enesest, ja tungime edasi aulise hingepäästmise-sõjaga. „Jumal tahab seda.“ Pea tugevasti kinni pühast otsusest, mida oled teinud, et seista ustav kuni surmani.

Vaata üles ja edasi. Võit on meie ees. Halleluja!

Jumal õnnistagu Päästearmeed!
Jumal õnnistagu Eestit!

Uueaasta ja aastapäeva tervitus

Kol.-leitn. Simpsonilt.

DIVIISI komandöri sooviva avaldusel mul on rõõm saata sõnumi Helsingist üle mere Eesti seltsilistele.

Siin Soomes oli meil just 43. aastapäev, ja meil oli rõõm vaadata tagasi sellele, kuidas Jumal on imeliselt aidanud Armeed mitte ainult siin, vaid ümber kogu maailma.

Meil on praegu Soomes 85 korpust ja 432 ohvitseri, samuti ka naistekodud, meesteõmjad, emadekodud, kodud tüdrukutele ja poistele ning suvekoloniid ja samariitlised punktid. Iga nädal ilmub kaks „Sõjahüüdi“ — üks soome keeles, teine rootsi keeles ja päale selle on veel mitu muud ajakirja. Kuid kõigest kõige parem on, et hingved vabastatakse patuorjusest. Möödunud aastal olen näinud sajanendeit otsimas Jumalalt halastust kahetsuspingil igal pool üle kogu maa.

Kuigi olen koormatud tööga, aidates oma seltsilisi, et võiksite minna edasi suuremale võitlusele, ma ei unusta siiski õnnelikku aegu, mil olin ühes oma seltsilistega Eestis.

Kol.-leitn. ja pr. SIMPSON.

Rahvusvahelises pääkorteris olin ma ühes kindraliga nõupidamisel, kui otsustati avada tööd Eestis vastuseks mõne sõbra üleskutsule Eestis.

Aastal 1928 mul oli rõõm külastada Tallinna 1. korpust varsti pärast korpuse avamist ja hiljem 1930—1931 mul oli

eesõigus tulla külastama teid aegajalt.

Jumal on õnnistanud ja õnnistab teid, ning sest ajast päle, kui lipp asetati Eesti pinnale viie aasta eest, on Tema Vaim tegutsenud teie seas.

On palju, mida peab tegema uuel aastal, ja sellepärast pöö-

rakem tähelepanu minevikult tulevikule. Meil on võimalusi rohkem osutada Jumala armastust neile, kes meie ümber — arendada meie oma vaimulikkude elu palvega ja piibilligusega ja meil on võimalusi kohata rohkem oma seltsilistega armu- troonil, võimalusi teha veel rohkem hingede päästmiseks, võime tarvitada rohkem oma andeid, aega ja raha ning isegi oma elu, et jumalariik asuks inimeste südamesse Tallinnas, Eestis ja ümber kogu maailma.

Kas ma tohiksin panna teie südamele, et võitleksite rohkem

(Lõpp 6. lhek.)

Päästarmee sotsiaaltöö Londonis

(Algus 4. lhk.)

umbes 1500—1600 last. Umbes 30 ohvitseri ja ravitsejat on selles haiglas, kes hoolitsevad haigete eest, ja päale selle on alaliselt umbes 20 noort, keda õpetatakse ravitsejaks. Teiste hulgas on printsess Mary' ja teistel kuninglikel kõrgustel suur huvi selle töö vastu suures "The Mother Hospital'is."

Lõpuks oli mul võimalus heita pilgu, mida ma tahaksin nimetada „kõige pimedaseme" Inglismaa nurga, nimelt Whitechapel'i. Siin algas Armees Asutaja oma tööd, tõusis üles ja kuulutas kõige vaesematele. Sel kohal meie nägime praegu ilusat William Boothi ausammast. Kes võis mitne aasta eest arvata, et töötatud William Boothile ehitatakse nii pea sinna kohale ausammas ja veel linna poolt.

Meie siht Whitechapelis oli naiste varjupaik 195—6 Hanbury Street. Siin lelavad 250 Londoni kõigevaesemat ulalust ja troosti oma lootustele olemasolule. Meie nägime nende hulgas kõige sügavamale langenud inimesi keda üldse võib kujutada, aga nende hulgas oli ka naisi, kelle näole patuolu ei olnud veel suutnud vaotada oma pitsat. Nad olid tulnud sinna otsima varju enesele ja oma väikestele lastele. Siin leidub ka keegi vana naine, kes kõneleb igähele, kui väga talle meeldib Walesi prints. Mõne aja eest tuli kuninganna ise sinna varjupaika. Ta tuli täiesti ükski ja kellelgi polnud aimu tema tulekust. Kuninganna oli väga huvitatud kõigest, mida ta nägi ja kuulis. Lõpuks

kohtas ta ka selle vana naise, kes armastab kuninganna poega, Walesi printsit. Kui kuninganna oli tulnud koju, siis saatis ta naisele printsit pildi, millele ta kirjutas oma kõnega alla tervituse, ja varjupaika juhatajale saatis ta paar käegamaliitud klaasvaasi. Komandant oli liigutatud, kui ta rääkis meile, et kuninganna saadab igal aastal kaks korda annetusi, mida jagada vaesetele naistele.

Mul oli ka võimalus minna tuppa, kus proua kindral Bramwell Booth kord alustas Armees sotsiaaltegevust. Algus oli küll väga väike, aga sellest sai suurele puule juur, mis

moodustab tänapäev Armees maailmalaiust sotsiaalsest tegevust, mille all inimesed igas vanuses, igast tõust ja rahvusest on leidnud varjupaika. Mõne aja eest külastas keegi skandinaavia ajakirjanik seda varjupaika, ja kui ta tuli tuppa, kus algas Armees halastustöö, oli ta liigutatud pisarateni, öeldes: „Kui ma oleksin salvatsioonist, ma ostaksin selle toa ja seaksin sisse pühapaigaks. Jah, see on tõesti püha paik."

Hiljuti ostis Armees üsna vana varjupaika ligidalt soodsate tingimustega suure koolimaja, mis moodustatakse uueks naiste varjupaigaks, mis oleks kõige suurem Londonis.

Proua adj. Rosenlund William Boothi haua.

UUEAASTA JA AASTA-PÄEVA TERTIVUS.

(Algus 5. lhk.)

patu vastu igasugusel kujul ja osutaksite rohkem praktilist kaastunnet ja Kristuse armast armastust patuorjajate vastu

Hääduse ja pühitsuse jõud on tugevam, kui patu ja kurjuse vägi, valgus on tugevam kui pimedus, tervis ja elu on tähtsam kui haigus ja surm, vaimulikud ja igavesed asjad ületavad maiseid ja kaduivaid. Kristus, Igavene Jumala Poeg hävitab ja võidab kord kõik vanelasi.

Pühendamise uuesti oma elu Tema teenistusele. Olge hääd, kindlalt valguses, otsige pühitsust, võtke osa igavese elu andest Jeesuse Kristuse läbi, näidake endid kõlbulistena ja olge ustavad ristisõdurid.

Teiega vere ja tule lipu all

GORDON SIMPSON.

Kolonel-leitnant.

Õiglase palve
on taeva võti. Palve kerkib üles, ja alla tuleb Jumala halastus.

Augustin.

Rutakem edasi!

Kirjut, adj. E. Molin.

miga Jumala suurest armastusest, mis on sama igale langenud patuorjajale. Põhjuseks ei olnud, et oleksin kõrgest seisusest, suure haredusega või andekamad kui teised, vaid see oli, nagu apostel Paulus ütleb 1. Kor. 1:27 „... ja mis nõder on maailma ees, selle on Jumal ära valitsenud, et tema häbi teeks sellele, mis vägev on."

Saades oma käsutuse teie juure, me teadsime väga vähe teie maast ja rahvast. Teie keel oli meile täiesti võõras. Kohalikel ajaleht tegi märkuse meie esimesest koosolekust, „et paar rootslast on tulnud juhatama tööd, kuid eesti keelt nad ei oska sõnagi." Kui väga ka meie värisemis oma suure ülesande ees, siiski sai Jumala arm meile osaks meie nõruses. Meie mõistsime väga selgesti, et kui meie tööl võib olla tagajärgi, siis see peab olema Jumala Vaimu läbi,

aga mitte mõne inimese oma jõust.

Milline suur rõõm oli meil näha inimesi, kes tulid koosoleku koosseleku järele, et kuulata lihtsat sõnumit, mida kuulutasime, ja seda tõlgi läbi. Meie nägime rahvast sadandetena, kes tulid kahetsuspingile paluma pattude andestust ja jõudu uue võidu elamiseks. Need olid vaated, mis rõõmustasid mitte ainult meid, vaid ka ingleid taevas. Kui mõtleme tagasi sellele ajale, kuidas Jumal oli meie vastu armuline, siis põleb meie süda sees. Mis on veel aulisem siin maailmas, kui et võime võtta hingi! Need olid meil pühad hetked, mil noored mehed ja naised tulid nuttes ja värisedes ning rääkisid oma kutesest, et saada Päästeohvitseriks ja anda endid tervesüdamlikult Jumala teenistusele. On ka rõõm teada, et Jumal on juhatanud tööd edasi ja on hoidnud neid, kes

Pr. adj. R. MOLIN.

usaldavad Teda täiesti, ning et Jumal tarvitab ikkagi veel Päästarmeed kui vahendit patute päästamiseks.

See on rõõm, et meie võime olla kaasas ja et Jumala jõud ilmutatakse nõtrades. Meie tertivame teid kõiki ülalloodud prohvetsionidega teie 5-aastase juubeli puhul. Issand kutsub veel endale jälgijaid, ja Ta on vägev tarvitama neid oma teenistuses. Õnnelik on see, keda kutsutakse ja kes saab armu minekuks kõikjale, kuhu Tema saadab. Halleluujat!

Kõigile, kes on kuulnud kutsut ja on läinud edasi, et võtta iseenese ja teiste hingi, meie soovime teile meie juubelimattot Rootsist:

„TÖTAKEM EDASI!"

Südamlikumate tertivustega.
Ustavuses teie Ruth ja Ernst Molin.

Adj. E. MOLIN.

„See ei pea sündima ei mitte väie läbi, aga rannat läbi, vaid minu Vaimu läbi, ütleb vägede Jehoova." (Sakaria 4:6.)

NEED prohvetsionid olid mulle tervituseks, kui võtsin esimest korda kadetina vastu oma käsutuse väiksesse korpusesse enne sõjakooli lõpetamist. Päale selle aja on need sõnad seisnud mu ees arvamata kordi, kui mõtlen sellele, mida mina ise ja teised on elanud läbi Jumala teenistuses.

Tsiteeritud sõnad said mulle jälle elavaks, kui mõne aja eest mind paluti kirjutada mõned read „Sõjahüüdele", tähendades sellele, et 5 aastat eest avati tuli Eestis.

Mina ja mu abikaasa hindame väga Jumala armu, et võisime tulla teie armsale maale ja rahva keskele sõnu-

Esimesed allohvitserid Tallinna 1. korpuses.

Tervitus aastapäevaks.

KIRJUTADES teile tervituse teie aastapäeva puhul, armsad seltsilised Eestis, ja iseäranis Tallinna 2. — sest tunnen teisi väga vähe — taan tulnud teile meele Jeesuse sõnu: „Minu rõõm jäägu teie sisse.“ Võtke igaküsimislikult seda aulist töötust enesele. Jeesuse nime nimetades soojendagu rõõm teie südameid, kui annate oma tunnistust Temast, siis olgu teie sees rõõm, võttes kiusatusi on rõõm, mees mõnd hinge Jumala valgusse on rõõm, uss sulgedes saatana suud on rõõm, ja Jumalat paludes on alati sügav vaikus rõõm. Sarnast rõõmu tunneb iga puhas, pühitsetud, Jumalale andunud hing. See ei sõitu välistest oludest, see tuleb ülevalt ja elab sügaval inimeste südames. See on jumalalaste eesõigus.

Valitsetegu rõõm teie aastapäeval, aga iseäranis tuleva aasta tööpäevil. Siis te olete tugevad ning Jumala tahtmine sünnib teie juures ja teie läbi ning Jumal võib tarvitada Päästearmeed Eestis kui tugevat tegurit oma riigi huvides.

Südamliku tervitusega

E. Balsaitis, kapten.

Rahvusvahelisi teateid.

KINDRAL JA PROUA HIGGINS on aulisel sõjakäigul Indias, kus esimestel koosolekutel Kokomangalamis ja Trivandrumis oli üle 10.000 inimest, kes tulid tervitama meie rahvusvahelisi juhte ja kuulama nende sõnumit. Sadanded hinged tulid kahetsuspingsile, jättes oma pattu ja otsides pühitsetu järele. Ka sõjakäik Ceyloni oli võidukas.

TAANIMAA. Leitnud pargis. Mõned meeskadetid olid väljas külastamas oma linnaosa ning läksid läbi pargist, kus nägid kedagi meest abitud ja joobnult pikali maas lamamas. Ta oli peaaegu külmanud ja väga halvasti seisukorras. Kadetid püüdsid äratada mehe ja soojendada tema külmanud keha. Siis küsisid nad tema aadressi. Minnes sinna, leidsid nad, et ta oli suure maja omanik. Kui ta oli juba oma kodus, siis tal oli häbi mõelda sellele, et ta leiti sarnases seisukorras. Kadetid rääkisid temaga ja nad palusid üheskoos

ning usuvad, et mees pööras tõsiselt selja oma vanale elule.

SAKSAMAA. Iseäralised pöördumised. Hiljuti tuli Lõuna-Saksamaal linnapääd proua Armeed kahetsuspingsile. Pääle selle oleme saanud teateid, et ta külastab korrapäraselt koosolekuid ja on suureks abiks oma mõju läbi kogu linnale. Ka tema oma teenijad rühk püüdsid hiljuti. On näha võimalikku ärkamist, kus ennem oli mitmel aastal raske töötada.

PRANTSUSMAA. Territooriumi komandör oli mõned päevad Dieppe's, kus avati uus korpus. Aastal 1926 külastas Dieppe'st keegi härra Parriisi ja ostis „En Avant“ („Sõjajärg“). Talle meeldis leht ja ta tellis endale aasta aasta järgi. Lõpuks ta võeti vastu sõduriks ja töötas pääkorterit juures. Tagajärjena tema allastele palvelte avati korpus tema linnas. Tervituseks võeti endine peesumaja, mis on sisse seadud koosolekute pidamiseks ja mahutat 100—150 inimest.

Tagasivaade ja soov

envoi L. Bakulilt.

Päästearmee avas tule Tallinnas 1927 a. 31. detsembril. See õnnistusriik õhtu ei lähe halgi meelest, mil suur merimeeste kodu saal oli täidetud suure rahvahulgaga ja koosoleku lõpul oli Püha Vaimu tal tegev, kui kahetsuspink oli täis õnnitud inimhingi, kes Jumalalt palusid andestust ja rahu oma hingele. See tuli on ka põlenud mõõdund vie aasta jooksul, valgustades, soojendades, päästes ja pühitsetades inimhingi, neid õnnelikuks jumalalasteks tehes. Päästearmee on püüdnud täita Kristuse käsku: „Minge välja teede päälle ja aedade ääre ja saake neid sisse tulema, et minu koda täis saaks.“ Meie vajame seda tüü sügavalt mõõdund, nii et see tuli heledamalt põlema lõõks iga üksiku päästesõduri hinges. See Püha Vaimu tal hävitab kõik roojuse ja sültab hinges põlema uss, lootuse ja armastuse. Selle Püha Vaimu tule väes saame ja võime olla võitjad. Issand andku eeltulevateks päevadeks jõudu ja väge ülevalt. Issand õnnistagu Päästearmeed Eestis ja tarvitagu seda paljudele inimhingedele päästmiseks ja õnnistuseks.

L. Bakul, envoi.

Eestis tegutsenud päästeohvitser Tallinna 2. korpuse ees.

Meie võitlusväljalt.

Tallinna I korpus.

Olen sõdur, halleluaja... Milline rõõm ja eesõigus on olla Kristuse sõdur, omades eesõiguse, töötada Issandale. Päevad enne jõulusid olid meie auliseks võimaluseks tarvitada kogu oma aega päästevankri edasilükkamiseks.

Lucia püha ja jõululaat kujunes sündmuseks, millest olid kaasotmatus suurend hulga, noori ja vanu. 17., 21., 23. ja 24. det. olid „jõulu-pajad“ väljas, rahvas hoidis sellel aastal pajad hästi „keemas“. Saime sellest vaestele valmistada toiduainete näol jõulurõõmu. Jumal õnnistagu igat kaasaaitajat.

Oles astunud uusaastasse, näeme uusi võimalusi, saame uusi ülesandeid ja tahame saavutada uusi võite. Olgu meie motto: Surematud hinged Kristusele.

V. Muul, ltn.

Tallinna II.

„Olen õnnelik, et olen päästesõdur,“ kuulsin ühe seltsilise tunnistavat. Päästesõduri rõõm ei seisa mitte ükski selles, et ta on ise päästetud, vaid et ta võib aidata teisi päästmisele, sõides saatana ja kurjuse vastu.

Mõõdund aeg on olnud täis võite. Õhtu õhtu järele on meie saal täidetud rahvahulgast, kes on huvitatud Päästearmeed tööst ja mõjutatud rõõmsast tegevusest sõnumist. Oleme näinud

VAESTE TOITMIST on Päästearmee Eestis püüdnud korraldada võimaluste piires. Mõõdund jõulu ajal saadi korjanduspäädade Tallinnas ja Tartus selleks sissetulekut.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Püübliteksid jaanuaris.

2. Moosese r.	15. P. 9: 1—12
Moosese eln.	16. E. 9: 13—21
	17. T. 9: 22—35
1. P. 1: 1—14	18. K. 10: 1—15
2. E. 2: 1—10	19. N. 10: 16—29
3. T. 2: 11—25	20. R. 11: 1—10
4. K. 3: 1—12	21. L. 12: 1—14
5. N. 3: 13—22	22. P. 12: 15—28
6. R. 4: 1—12	23. E. 12: 29—39
7. L. 4: 13—21	24. T. 12: 40—51
	25. K. 13: 3—5
8. P. 5: 1—13	17—22
9. E. 5: 14—23	26. N. 14: 1—14
10. T. 6: 1—13	27. R. 14: 15—31
11. K. 7: 1—13	28. L. 15: 1—19
12. N. 7: 14—25	29. P. 15: 20—27
13. R. 8: 1—15	30. E. 16: 1—16
14. L. 8: 16—32	31. T. 16: 17—36

ERILISED PALVEAINED.

- Jaan. 1. Meie Armeed juhid.
- „ 8. Maad, kus Jeesus on tundmatu.
- „ 15. Meie veteranid ja välja teeninud ohvitserid.
- „ 22. Kanada ja Newfoundland.
- „ 29. Meie muusikandid ja lauljad.

„SÕJAHÕUU“ VÕITLEJAD.

Nr. 41. — Detsember 1932.

Ohvitserid.

Ltn. V. Muul 75 eks., ltn. K. Bernad 50, ltn. M. Blees 30, ltn. H. Eimann 30, envoi L. Bakul 27, ltn. S. Muusekant 25 eks.

Allohvitserid ja sõdurid.

Seers. E. Vikmann 35 eks., laeuker J. Kütt 30, seers. L. Rattik 25—25, k. k. A. Matveus 25, seers. H. Sandberg 25, seers. E. Niemann 25, muus. M.

Ernits 25, k.-k. M. Vesiloik 25, sõdur J. Tennen 25, nekr. H. Karlson 25, sõber M. Rosenberg 25, seers. Reisman 25, sõd. L. Thaling 25, sõd. Alberg 25, nekr. V. Pöder 25 eks.

Gaulge Jehoovale uus laul!

4.

R. M. 364.

1. Kõigist maadest ja rahvastest läbi Me Issand viib Päästearmeed, Täis armastust hingede vastu. Patustele see rõõmu nüüd toob. Me kogume hulkadeks kokku, Sõda saatana kuulutama! Saatan põgeneb; hüüame julgelt: Patu ori, on päästmist ka sul!

2. Jah tõi sinu armastust ka sul! Sest su eest on Jeesus ju surnud, Patune, sääl on päästmist ka sul!

3. Vaata ehitud saatana väge, See ähvardab neelata maad. Jeesusega me seista ei karda, Tema kaitseb meid saatana eest. Selle lipu all julgelt me läeme Kartuseta siis Kristusega, Tema nimel veel hüüame vahvalt: Patu ori, on päästmist ka sul!

4. Kutsu kõiki, kes vaevatud raskelt, Kes pattudes hukuvad veel. Mele julgus — see võitlustes kasvab, Põlev armastus — hingedes keeb! Siis edasi julgelt kõik läeme Oma Päästija ihaldede sees, Nii et igalpool hüüdsõna kostaks: Patu ori, on päästmist ka sul!

1.

1. Edasi, nii Jeesus käsib, Vahvad võitlejad Jehoova väes; Kandle rõõmsast päästmisteadest — Jeesus annab võitu meil. Kuulge, patused veel appi hüüvada, Hukatuse teed! Nad. Räägi sest, et Jeesus teeb need vabaks, Oh mis ilus sõnum see.

Edasi, me võitu saame. :. Hallelujaja. :. Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.

2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võimud Issanda ees kokkuvad; Tema nimel langeb kurjusvägi, Vaenelased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitlusele! Ülendage Jeesust merel, maal. Näita armastust, mis omad, Kuule Eluandja häält. Räägi kõigile, kes rusuks pekstud Oma patukoorma all, Et võib siiski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

2.

1. Oh, kuula, hing, kuis kostab sõjalauel Nüüd läbi maa ja uksest uksele. Need suured tõed, mis justustavad helid, Sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

Ristitud tules Päästearmee, :. Maailma võitkem nüüd tule, :. :. :.

2. Nüüd edasi, maailm me laulu kuulgu. Kõik hinged, Jeesus kutsub rõhitud. Ja pimeduses kostab laulukaja. Viib koju rändajaid ning kadunud.

3. Nii kaugele kui kõuekõlmin, ka kajab Meil sõnum päästava armu täitusest. Kõik mures hingd vaikselt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõitrusel.

4. Siis, võitjad, pärast väsitavat võitlust Aupäev on koitmas, möödas patuöö. Me võitlussiht on — päästa hingi patust, Siis langeb saatana, tema riik ja töö.

3.

1. Mu Päästja ristil kannatas, Austud olgu Jumala Tall! Oh tule, hõiska Issandaks, Austud olgu Jumala Tall!

Oh, Tall, oh Tall, sa verine Tall, Ma nime Jeesus armastan. Sest oma hingel väge saan. Austud olgu Jumala Tall.

2. Kuid minu patud kaetud, Austud olgu Jumala Tall! Ma Jeesu nimes päästetud, Austud olgu Jumala Tall!

3. On unustatud minu süüd, Austud olgu Jumala Tall! Ma taeva poole rändan nüüd, Austud olgu Jumala Tall!

4. Kui möödas tormid eluteel, Austud olgu Jumala Tall! Siis laulan õndsalt rannal veel: Austud olgu Jumala Tall!

5. Ja see mu laul on lõpmata: Austud olgu Jumala Tall! Et Jeesus mu eest suri ka, Austud olgu Jumala Tall!

5.

R. M. 283.

1. Armas hing, sa Jeesu juure tule nüüd, Temas lõpeb vaev ja mure, tule nüüd. Tema, kes su järel rutatab, sinu häda üle nutab, Lahkest sind vastu võtab, tule nüüd!

Jeesu nimel, tule nüüd! Ta on su armas vend! Annab andeks kõik su süüd, Sest rutta, hing, ja tule nüüd.

2. Pimedusest valgusele tule nüüd! Taeva au ja õndsusele tule nüüd! Patule end oled annud, Jumalale vastu pannud, Tema viha alla saanud, tule nüüd!

3. Oled väsinud patu vaevast, tule nüüd! Nii sind Issand hüüab taevast, tule nüüd! Tema juure kärmest rutata, armust armu vastu võta, Tema välja sind ei lükka, tule nüüd!

4. Kuidas su hing võib rahu leida? Tule nüüd! Olgu see su üle mure, et sa igavest ei sure, Oma kalli Päästja juure tule nüüd!

Erilised koosolekud 5. aastapäeva puhul, mida juhatab adj. LOCKYER.

Laup. Dets. 31. 10.30 õht. Vahitöö Tallinna 1.

Pühapäev. Jaan. 1. 10.45 Pühituskoosolek, Tallinna 2.

3.00 Õhine sõdurite koosolek, Tallinna 2.

7.00 Aastapäeva koosolek, Tallinna 1.

Esmasp. Jaan. 2. 7.30 Tänuavalduse koosolek, Tallinna 1.

Teisip. „ 3. 7.30 Noorsoo demonstratsioon. Tallinna 1.

Kesk. „ 4. 7.30 Muusika koosolek ühend. Tallinna 1.

Neljap. „ 5. 7.30 Avalik koosolek, Tallinna 2.

Reede „ 6. 10.30 Õhine pühituskoosolek, Tallinna 1.

3.00 Õhine koosolek, Tallinna 1.

7.00 Avalik koosolek, Tallinna 1.

Teisipäeval ja kesknädalal võtavad koosolekust osa Kõik Eesti ohvitserid, Kolon. Westergaard (Soome territooriumi komandör) külastab Tallinnat reedel, 27. jaanuaril ja juhatab kell 7.30 õht. avaliku koosolekut Tallinna 1.

KÕIK ON SÜDAMEST TERVITAUD!

6.

R. M. 40. I. M. 60.

1. On hingi kümneid tuhandeid, Kes uksest läind me eel. Sääl hulgid hinged üheskoos, Kuid rumul küll on veel.

Sest tulge nüüd te sinna kõik, Kus õndsus, puha troon. Sääl valitse teavastes, Teid ootab ees aarukoon.

2. Sääl ruumi vaesel, pimedal, Maad sulleigi on nüüd. Sest ristil Kristus lunastas. Me patud ja me süüd.

3. Sääl ruumi igal patusel, Kel kõikvõim on ta usk. Kuid Kristus patust päästa võib, Kui hinges sul on tusk.

4. Sääl ruumi hingel otsival, Kel kaardus on meel, Kes teab, et päästa põrguõõst Vaid Kristus võib meid veel.

5. Siis kindlalt tean, et ruumi mul, Kes viidat tuh ja põrm. Nii hõiskan kitudalaulu ma, Et päästnud on Ta arm.

7.

R. M. 85.

1. Elu on nii lühike Nagu kuldne kevade Ja kui lille õitsemine; Valmist! Päevad mööda ruttavad, Surma poole tõttavad Ja sind kaasa võtavad. Valmist!

Valmist! valmist! pea sind kutsub surmalangel, valmist! Päästja juure tule nüüd, Palu andeks oma süüd, Muidu hiljaks jääda võid; Valmist!

2. Teadmata on sul see tund, Millal uinud viimast un; On's sind vire puhastand? Valmist! Surma käsk võib tulla pea, Enda maja asjad seä! Kindlat aega sa ei tea. Valmist!

3. Hoiatusest hooli sa, Hakka Jeesusest paluma, Et su hinge päästaks Ta! Valmist! Jeesus Kristus ootab sind, Oled Tema vere hind, Anna lepitada end! Valmist!

8.

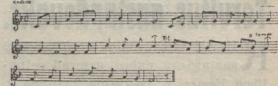
R. M. 34. I. M. 43.

1. Suur päästmistöö! Oh rõõmus hüüd, Nii armas, vaimustav. Ta haavadele rohuks nüüd Ja mures julgustav.

Lippu üles kõrgel tõstame, Armastuse, päästmise lippu! Me surmani ta all kõik võitleme, Siis läheme taevasse.

2. Suur päästmistöö! See kõlgu Nüüd üle ilmapaeva. Kõik taevaväed sest hõisaku Ja laulgu rõõmuga.

3. Suur päästmistöö! Oh püha Tall, Sul kiitust hõiskame, Sest päästmistööst siin taeva all Me ainult räägime.

Jgal sammul mu teel Ta kannab,
igal päeva hetkel jõudu annab.
Sest Ta vägi ja arm —
sellest jätkeb iga tund.
Tema sees mina võidu saan.

KOORID.

1. :. Minu hinges kõlab rõõmulaul :. :. Armastuse rõõmulaul.
2. Mured ja koormad kõik siia too, Jäta meid kahetsuspingile. Jeesus su koormad kõik kergendab; Kuis leiad sõpra kui Jeesus?

3. Mina rändasin kõrgel kõrveleel Kaugel maal, tühjal maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga. Oh see päev, õnnis päev!

4. Üks armastusehüüd, Ja patuori vabaks saab, Üks samm tal abiks on, Siis unest võib ta ärgata. Üks palve atiat veel, Ja tema ahal murdub siis. Ja taevast maa on rõõmsad kõik, Et patust pääses hing.

5. Need, kes ootavad Issandat, Saavad uue jõe; Tihedatel lendavad, Tihedatel lendavad, Kui kotkad; Ja nad jooksvad ja nad jooksvad Ja ei tüdi ära :. :. Ja nad käivao ja nad käivad ja ei väsiigi teel.

6. Vaat! võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, kui ristil! Kolgatale Kõik rahvad tõttavad. Oh sõbrad, seiske kindlalt Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal!

7. Ligemal! Sul, ligemal! Sul, Auline Päästja, mu püüd. Ainuit kui tean, et see tee, kus käin, Mind tõmbab Sul! ligemal nüüd.

8. Ta kune äärt vaid puuduta, Ja sina puutaks saad. Ta päästev vägi iga tund Tut elu sulle toob.

9. :. :. Õnnistuskanaaliks tänä mind tee! :. :. Mu elu kannu, Mul jõudu anna, Õnnistuskanaaliks tänä mind tee.

9.

R. M. 175. I. M. 185.

1. Oh päästmise jõgi, nii sügav ja lai, Sa armastusväge ja pühadust täis. Nüüd maailma kõigile voolamas see, :. :. Oh lange mu üle :. :. ja puutaks mind tee.

2. Mul minevik tume, täis pattu ja süüd, Sest püham elu ma igatsen nüüd. Kuid pisarad asjata, purpuri vool, :. :. Oh lange mu üle, :. :. ja päästa mind võid.

3. Oh armastuseri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügavast vood. Ma jälle nüüd tullen, jään ootama sind, :. :. Et langed mu üle :. :. ja puudutad mind.

4. Voog kõrgele kerkib mu jalge ees sääl, Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hääl. Usk kasvab mu hinges, et vabaks kord saan, :. :. End laintesse heidan, :. :. mind kannavad need.

5. Oh rõõm, hallelujaja! Üks eesmärk mul eel, Et Jeesust võiks tegeeda kiita mu keel. Ta ristist see jõgi on voolamas meil, :. :. Sääl vabadust, väge :. :. saab igaüks küll.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 snt. Vastutav toimetaja: envoir L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee.